

c. ter algemeene vergadering de arbeidersvertegenwoordigers ten minste evenveel stemmen uitbrengen als de werkgeversvertegenwoordigers."

Toelichting.

De bedoeling van dit amendement is in de wet vast te leggen dat zoowel in het bestuur als op de algemeene ledenvergadering de arbeidersvertegenwoordigers evenveel invloed zullen hebben als de werkgeversvertegenwoordigers.

Onder **artikel LXIX** wordt de laatste volzin van het vijfde lid van artikel 106 der Ziektewet gelezen als volgt:

„In het reglement moet de termijn van beroep op tenminste vijf dagen zijn bepaald.”

Toelichting.

In het algemeen is een beroepstermijn van 14 dagen in gevallen waarop dit artikel betrekking heeft te lang.

KUPERS.
DROF.
DE VRIES—BRUINS.
VAN DEN TEMPEL.

58. 6.

AMENDEMENTEN VAN MEVR. DE VRIES—BRUINS C.S.

Ingezonden 16 October 1934.

De ondergeteekenden hebben de eer voor te stellen **artikel XIV** als volgt te wijzigen:

In het derde lid in plaats van „Aan het derde lid van dat artikel” te lezen:

„In het derde lid van dat artikel vervalt het woord „gehuwde” en aan dat lid”.

Subsidiair.

In de aan het derde lid toegevoegde volzinnen te laten vervallen:

- a. de woorden „door het overlijden van haar echtgenoot” en
- b. de laatste zin.

Toelichting.

Met de voorgestelde wijziging zal de toevoeging aan het derde lid als volgt luiden:

„Een vrouw, wier huwelijk ontbonden is, wordt gedurende een tijdvak van 300 dagen volgende op die ontbinding, met een gehuwde vrouw gelijk gesteld.”

Aan een van tafel en bed gescheiden vrouw zal bij aanneming van het amendement onder dezelfde omstandigheden het ziekengeld worden uitgekeerd als aan andere gehuwde vrouwen.

DE VRIES—BRUINS.
KUPERS.
DROF.
VAN DEN TEMPEL.

58. 7.

ONTWERP VAN WET,

gelijk het luidt na de daarin tot en met 18 October 1934 gebrachte wijzigingen.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is in de Ziektewet ter wegneming van en ter voorziening in bij de uitvoering der verzekering gebleken onduidelijkheden en leemten, een aantal wijzigingen en aanvullingen aan te brengen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

In artikel 1 der Ziektewet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Het eerste onderdeel van den eersten volzin van het eerste lid, onder c, wordt gelezen als volgt:

„wiens overeengekomen vast loon in geld, verdiend in loondienst van een of meer ondernemingen, meer bedraagt dan 3000 gulden per jaar;”.

Het in het eerste lid onder d bepaalde wordt als volgt gelezen:

„die deel uitmaakt van de bemanning van een schip, dat de zee bevaart en buiten het gezicht der Nederlandsche kust pleegt te gaan, of ingevolge de wet van 14 Juni 1930, *Staatsblad* n°. 240, schepeling is en krachtens artikel 415 dier wet aanspraak heeft op uitkeering, indien hij ziek is;”.

De komma-punt achter het bepaalde onder e van het eerste lid, wordt vervangen door een punt.

Het in het eerste lid onder f bepaalde vervalt.

Het tweede lid vervalt.

Artikel II.

Artikel 2 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

In het eerste lid worden de woorden: „die van arbeiders in het in de onderneming uitgeoefende bedrijf wordt verlangd” vervangen door de woorden: „die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf”. In den tweeden volzin van het tweede lid worden tusschen de woorden: „wordt” en „geacht” ingevoegd de woorden: „, voorzoover niet blijkt van een andere verdeling;”.

Artikel III.

Tusschen de artikelen 2 en 3 der Ziektewet worden ingevoegd twee nieuwe artikelen, luidende:

„Artikel 2a.

Degene, die krachtens overeenkomst met een derde tegen genot van zeker loon of provisie regelmatig zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tusschen daartoe door hem te bezoeken personen en dien derde, wordt voor de toepassing van deze wet geacht dien arbeid te verrichten in loondienst van dien derde, mits hij de vorenbedoelde bemiddeling uitsluitend voor de onderneming van dien derde verleent en mits het verlenen dier bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is.

Artikel 2b.

(1) Degenen in bij algemeenen maatregel van bestuur aangewezen bedrijven, die in den regel voor een werkgever of voor ten hoogste twee werkgevers buiten de werkplaats van den werkgever persoonlijk arbeid verrichten, die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf, en die zich daarbij in den regel niet laten bijstaan door meer dan twee andere personen, worden voor de toepassing van deze wet geacht dien arbeid te verrichten in dienst van dien werkgever, onderscheidenlijk van die werkgevers.

(2) Ook degenen, die den vorenbedoelden bijstand verleen, worden geacht hun arbeid te verrichten in dienst van den in het eerste lid bedoelden werkgever, onderscheidenlijk de in het eerste lid bedoelde werkgevers.

(3) Hetgeen voor de verrichting van den in de beide voorgaande leden bedoelden arbeid wordt genoten, wordt als loon beschouwd. Hetgeen voor den gezamenlijk verrichten arbeid wordt genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder dergenen die den arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten."

Artikel IV.

Artikel 4 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

Het derde lid van dat artikel wordt gelezen als volgt:

„(3) Onder dagloon verstaat deze wet het loon, dat in de dertien kalender- of loonweken, voorafgaande aan de ongeschiktheid tot werken, of in het geval, voorzien in artikel 39, vierde lid, voorafgaande aan den eersten dag, waarover ziekgeld op grond van die wettelijke bepaling zal worden uitgekeerd, gemiddeld per dag is verdiend door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf, in dezelfde of naburige gemeenten."

Aan dat artikel worden drie nieuwe leden toegevoegd, luidende:

„(4) Ten aanzien van verzekerden, die gewoonlijk en naar den aard van hun beroep slechts een gedeelte van den normalen arbeidsdag of een gedeelte van een kalenderweek in eenzelfde onderneming werkzaam zijn, worden als gelijksoortig uitsluitend die arbeiders beschouwd, met wie zulks eveneens het geval is. Bij de berekening van het dagloon van deze verzekerden geldt een week voor zes dagen.

(5) Bij algemeenen maatregel van bestuur kan voor bepaalde groepen van verzekerden worden afgeweken van het in het derde lid bepaalde.

(6) De Raad van Arbeid kan bij een door Onzen Minister, het bestuur der Rijksverzekeringbank gehoord, goedgekeurd besluit ten aanzien van een bepaalde groep van bij zijn ziekenkas verzekerde arbeiders afwijken van het bepaalde in het derde en het vierde lid en in den algemeenen maatregel van bestuur, bedoeld in het vijfde lid. Gelijke bevoegdheid tot afwijking komt toe aan de erkende bedrijfsvereniging ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij haar verzekerde arbeiders; die afwijking behoeft de goedkeuring van Onzen Minister, het College van Toezicht, bedoeld in artikel 119, gehoord."

Artikel V.

Artikel 5 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

Het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„(1) Onder werkgever wordt verstaan ieder natuurlijk of rechtspersoon, die een of meer arbeiders bij een onderneming in dienst heeft."

Artikel VI.

Artikel 10 der Ziektewet vervalt.

Artikel VII.

Artikel 11 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) De werkgever is verplicht de opgaven te doen die ter verzekering van een behoorlijke uitvoering van deze wet bij algemeenen maatregel van bestuur zijn bepaald.

(2) Bovendien zijn de werkgever en degene, die werkgever is geweest, alsmede de in zijn dienst zijnde of geweest zijnde personen verplicht aan het bestuur der Rijksverzekeringbank en aan den Raad van Arbeid — daaronder begrepen de voorzitter van den Raad en de aan den Raad ondergeschikte en schriftelijk door den Raad daartoe gemachtigde ambtenaren — de verlangde inlichtingen, ook schriftelijk, binnen den door het bestuur der Rijksverzekeringbank, onderscheidenlijk den Raad van Arbeid, gestelden termijn te geven omtrent zaken en feiten de naleving van deze wet betreffende.

(3) Gelijke verplichting, als in het voorgaande lid omschreven, bestaat wanneer een inlichting wordt gevraagd door het bestuur eener erkende bedrijfsvereniging of door een daartoe schriftelijk door zoodanig bestuur gemachtigden ambtenaar ten aanzien van bij deze bedrijfsvereniging aangesloten of aangesloten geweest zijnde werkgevers en van de bij hen in dienst zijnde of geweest zijnde personen.

(4) De werkgever kan zijn bezwaren tegen het geven van een inlichting, ingevolge de beide voorgaande leden gevraagd door anderen dan het bestuur der Rijksverzekeringbank, binnen tweemaal 24 uren nadat zij gevraagd is, inbrengen bij den voorzitter van het bestuur der Rijksverzekeringbank. Deze beslist of de inlichting al dan niet moet worden gegeven, in het eerste geval binnen welken termijn, en deelt zijn beslissing onverwijld mede aan dengene die de inlichting vraagt en aan dengene van wien de inlichting gevraagd is."

Artikel VIII.

Artikel 12 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) De Raad van Arbeid, erkende bedrijfsvereniging, afdelingskas of plaatselijke kas, is verplicht aantekening te houden van de behandeling van zaken.

(2) Iedere beslissing wordt dengene, die daarvan ingevolge deze wet in beroep kan komen, door dengene, die de beslissing nam, desverlangd op schrift, en met redenen omkleed, gegeven. Deze kennisgeving vermeldt de dagteekening van de beslissing, naam en adres van het college, waarbij beroep kan worden ingesteld, en den termijn van beroep."

Artikel IX.

Artikel 13 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

In het eerste lid van dat artikel wordt tusschen den eersten en den tweeden volzin een nieuwe volzin gevoegd luidende: „Bij de aanwijzing kan uitzondering worden gemaakt voor de nakoming van verplichtingen van geldelijken aard."

In het vierde lid worden de woorden: „den Verzekeringraad" vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringbank"."

Artikel X.

In artikel 14 der Ziektewet worden de woorden: „of van vergoeding ingevolge artikel 38" vervangen door de woorden: „of van interest ingevolge artikel 31."

Artikel XI.

Na artikel 15 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 15a.

(1) De werkgever is verplicht zorg te dragen dat in zijn onderneming op een plaats, die vrij toegankelijk is voor al zijn arbeiders, een kaart wordt en blijft opgehangen op zoodanige wijze dat van hetgeen daarop vermeld staat gemakkelijk kan worden kennis genomen en angevende naam en adres van het uitvoeringsorgaan waarbij hij is aangesloten, alsmede, indien door den werkgever premie van het loon wordt afgehouden, het percentage daarvan. Op deze kaart wordt mede melding gemaakt van de verplichting tot ziekmelding, bedoeld bij artikel 45a.

(2) Het model van de in het eerste lid bedoelde kaart wordt vastgesteld door Onzen Minister."

Artikel XII.

Tusschen de artikelen 18 en 19 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 18a.

(1) De vrijstelling, bedoeld in artikel 16, onderscheidenlijk in artikel 18, wordt door den Raad van Arbeid ingetrokken:

a. op verzoek van hem, wien de vrijstelling is verleend;

b. indien naar het oordeel van den Raad van Arbeid de gemoedsbezwaren, op grond waarvan de vrijstelling is verleend, niet langer kunnen worden geacht te bestaan.

(2) De in het eerste lid bedoelde vrijstellingen kunnen worden ingetrokken:

a. indien op den werkgever, onderscheidenlijk den arbeider, krachtens deze wet of krachtens tot uitvoering van deze wet genomen besluiten rustende verplichtingen niet door hem worden nageleefd;

b. ingeval een aan den werkgever of aan den arbeider verleende vrijstelling ingevolge de Invaliditeitswet, wordt ingetrokken.

(3) De intrekking op grond van een der vorige leden geschiedt met bevel om binnen drie dagen het bewijs van vrijstelling terug te geven. De Raad van Arbeid kan daarbij bepalen, dat een verzoek om vrijstelling gedaan binnen twee jaar na de dagtekening der intrekking, enkel op dien grond niet-ontvankelijk zal worden verklaard.

(4) Indien de vrijstelling wordt ingetrokken, kan geen aanspraak op ziekgeld worden ontleend aan ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, wanneer die ongeschiktheid is ontstaan binnen vier weken na den dag der intrekking."

Artikel XIII.

Aan artikel 19 der Ziektewet wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„(2) Ingeval de verzekerde zijn aandeel in de premie niet heeft betaald, is de Raad van Arbeid bevoegd de uitkeering van ziekgeld te weigeren, dan wel op het ziekgeld in te houden het bedrag van de nog verschuldigde premie."

Vóór het eerste lid van het artikel wordt het cijfer „(1)" geplaatst.

Artikel XIV.

Artikel 20 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

In den aanhef van het tweede lid van dat artikel worden tusschen de woorden: „bestaat" en „geen" ingevoegd de woorden: „behoudens het bepaalde bij artikel 43".

Aan het derde lid van dat artikel worden de volgende volzinnen toegevoegd: „Een vrouw, wier huwelijk door het overlijden van haar echtgenoot ontbonden is, wordt gedurende een tijdvak van driehonderd dagen volgende op die ontbinding met een gehuwde vrouw gelijkgesteld. Onder „gehuwde vrouw", en onder „vrouw" wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan een niet van tafel en bed gescheiden vrouw."

Artikel XV.

Het derde lid van artikel 21 der Ziektewet vervalt.

Artikel XVI.

Na artikel 21 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 21a.

(1) Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel, zijn eveneens verzekerd zij die in dienst zijn van een publiekrechtelijk lichaam en die, indien zij in dienst van een onderneming waren, op grond van artikel 1 als arbeiders zouden worden beschouwd.

(2) De in het eerste lid bedoelde personen zijn niet verzekerd:

1°. indien zij zijn ambtenaar in den zin van artikel 1 der Ambtenarenwet 1929;

2°. indien te hunnen aanzien een regeling bij ziekte is getroffen die door Ons is vastgesteld of goedgekeurd.

De in dit lid geregelde uitzondering op de verzekering heeft uitsluitend betrekking op de dienstverhouding ter zake waarvan de betrokkene ambtenaar is in den zin van het onder 1°. bepaalde, of waaraan de regeling bij ziekte, als bedoeld onder 2°, is verbonden."

Artikel XVII.

Artikel 22 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) In de gevallen bij algemeenen maatregel van bestuur genoemd, zijn eveneens verzekerd in loondienst zijnde personen die niet in dienst zijn van een onderneming en die, indien zij wel in dienst van een onderneming waren, op grond van artikel 1 als arbeiders zouden worden beschouwd.

(2) De aanwijzing krachtens het voorgaande lid kan zich niet uitstrekken tot personen uitsluitend of in hoofdzaak belast met het verrichten in de huishouding van private personen van huiselijke of persoonlijke diensten.

(3) Als werkgever wordt in de gevallen waarvan dit artikel spreekt, degene beschouwd in wiens dienst de werkzaamheden worden verricht; geldt het een rechtspersoon dan wordt als werkgever beschouwd degene die met de leiding van de werkzaamheden belast is."

Artikel XVIII.

Na artikel 22 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 22a.

In de gevallen, waarvan de artikelen 21a en 22 spreken, worden voor de toepassing van de artikelen 2, 5, 15a, 29, 61, 62, 115, 121, 132 en 133 de werkzaamheden geacht te worden verricht in een onderneming."

Artikel XIX.

Artikel 23 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„(1) Bij algemeenen maatregel van bestuur kunnen voor de verzekering van personen, die voor ten hoogste eenige dagen door denzelfden werkgever in dienst worden genomen voor werkzaamheden waarvoor personen in den regel slechts voor eenige dagen in dienst genomen worden, voorschriften worden vastgesteld omtrent de bepaling van het dagloon, de wijze van premiebetaling en de ziekgelduitkeering, waarbij kan worden afgevoerd van het daaromtrent in deze wet bepaalde.

(2) De personen, bedoeld in het voorgaand lid, en hun werkgevers zijn verplicht de voorschriften na te leven welke bij den in dat lid bedoelden algemeenen maatregel van bestuur worden gegeven ten behoeve van de richtige uitvoering van de verzekering dier personen."

Artikel XX.

Aan artikel 24 der Ziektewet wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidende: „Voor de toepassing van dit artikel wordt degene, die in dienst van een hier te lande gevestigde onderneming zijn werkelijk verblijf heeft aan boord van een vaartuig, geacht zijn woonplaats hier te lande te hebben, ook gedurende het zich ophouden van dat vaartuig in het buitenland,".

Artikel XXI.

Artikel 25 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Gedurende den tijd waarover anders dan krachtens artikel 52 ziekgeld wordt uitgekeerd of waarover een tijdelijke uitkeering krachtens een der Ongevallenwetten wordt uitgekeerd, duurt de verzekering voort onafhankelijk van de voortdoring der dienstbetrekking.

(2) Het in het vorig lid bepaalde geldt eveneens voor den tijd, gedurende welken de verzekerde wegens ziekte ongeschikt is tot werken en waarover in verband met het bepaalde in het tweede lid van artikel 39 geen ziekgeld wordt uitgekeerd.

(3) De verzekering duurt voort over den tijd gedurende welken de verzekerde tijdens zijn dienstbetrekking den overeengekomen arbeid tijdelijk niet heeft kunnen verrichten tengevolge van weersinvloeden, gebrek aan materialen en dergelijke omstandigheden."

Artikel XXII.

Artikel 26 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„(1) Op zijn verzoek wordt door den Raad van Arbeid, onderscheidenlijk het bestuur der erkende bedrijfsvereniging, van de verzekering vrijgesteld:

a. die bij den aanvang der verzekering ongeschikt tot werken of zwanger is;

b. die den leeftijd van 70 jaar heeft bereikt.

(2) De in het vorig lid bedoelde vrijstelling wordt aan den gene die bij den aanvang der verzekering ongeschikt tot werken is, voor niet langer dan drie maanden, en aan degene, die bij den aanvang der verzekering zwanger is, voor niet langer dan voor den duur der zwangerschap gegeven.

(3) Degene die lijdt aan een sleepende ziekte, welke, zij het met tusschenpoozen, ongeschiktheid tot werken tengevolge heeft, of die dermate geestelijk of lichamelijk gebrekkig is, dat de normale kans op het verkrijgen van arbeid voor hem gering is, kan aan den Raad van Arbeid, onderscheidenlijk het bestuur der erkende bedrijfsvereniging, verzoeken van de verzekering te worden vrijgesteld voor zooveel ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid uit vorenbedoelde sleepende ziekte of geestelijk of lichamelijk gebrek voortvloeiende betreft. Het besluit waarbij bedoelde vrijstelling wordt verleend, behoeft de goedkeuring van het bestuur der Rijksverzekeringsbank. Al hetgeen verder het verlenen der vrijstelling betreft wordt bij algemeenen maatregel van bestuur geregeld.

(4) De Raad van Arbeid, onderscheidenlijk het bestuur der erkende bedrijfsvereniging, reikt ingeval de vrijstelling van kracht geworden is, aan den aanvrager een bewijs uit vermeldende zijn naam, voornamen, geboortedatum en -plaats, alsmede de sleepende ziekte of het lichamelijk of geestelijke gebrek. Het model van dit bewijs wordt door Onzen Minister vastgesteld.

(5) De Raad van Arbeid, onderscheidenlijk het bestuur der erkende bedrijfsvereniging, kan de krachtens het derde lid verleende vrijstelling te allen tijde intrekken, wanneer is gebleken dat de redenen waarom vrijstelling werd verleend, niet of niet langer aanwezig geacht kunnen worden. Van deze intrekking wordt onverwijld mededeeling gedaan aan het bestuur der Rijksverzekeringsbank."

Artikel XXIII.

Artikel 27 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) De verzekerde die aanspraak maakt op ziekgeld of door wien in verband met het bepaalde in artikel 43 zoodanige aanspraak eventueel zal kunnen worden gemaakt is, al naar gelang in zijn verzekering voorzien is op een der in het eerste lid, onder letters a en b van artikel 28 bedoelde wijzen, verplicht zich te onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek door een door den Raad van Arbeid, onderscheidenlijk het bestuur der erkende bedrijfsvereniging, aangewezen geneeskundige, zich op last van dien geneeskundige tot het ondergaan van zoodanig onderzoek te laten opnemen in de hem aangewezen inrichting, en in het algemeen de voorschriften van dien geneeskundige, welke strekken om een geneeskundig onderzoek mogelijk te maken, op te volgen. Gelijke verplichting bestaat zoo dikwijls een geneeskundig onderzoek noodig wordt geoordeeld

gedurende de ongeschiktheid tot werken op grond waarvan ziekgeld wordt gevraagd.

(2) De Raad van Arbeid, onderscheidenlijk het bestuur van de erkende bedrijfsvereniging, is bevoegd met het oog op de toepassing van het bepaalde in artikel 50, eerste lid, onder a en b een geneeskundig onderzoek te gelasten bij den aanvang der verzekering.

(3) De verzekerde, bedoeld in het eerste lid, die bezwaar heeft tegen opnemng in de hem aangewezen inrichting, kan zijn bezwaren inbrengen bij den voorzitter van het bestuur der Rijksverzekeringsbank. Deze beslist zoo spoedig mogelijk.

(4) De aan het geneeskundig onderzoek verbonden kosten komen ten laste van de betrokken ziekenkas of bedrijfsvereniging. Door Onzen Minister kunnen dienaangaande regelen worden gesteld."

Artikel XXIV.

Het tweede lid van artikel 28 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(2) Voor zoover een arbeider in den zin dezer wet in dienst is van een werkgever, die het risico van de verzekering der in zijn dienst zijnde arbeiders niet door een erkende bedrijfsvereniging laat dragen, is hij verzekerd bij de ziekenkas van den Raad van Arbeid, bij wien de in artikel 29 bedoelde aangifte moet geschieden."

Artikel XXV.

Het opschrift van Hoofdstuk II van de Tweede Afdeling der Ziektewet wordt gelezen: „Van de aangifte, van de opgave van het loon en de vaststelling van de premie voor de verzekerden bij de ziekenkassen der Raden van Arbeid."

Artikel XXVI.

De artikelen 29—38 der Ziektewet worden door de volgende artikelen vervangen:

„Artikel 29.

(1) De werkgever en degene, die werkgever geweest is, is verplicht ten aanzien van alle in zijn dienst zijnde of geweest zijnde personen, voor zoover deze personen bij de ziekenkas van den Raad van Arbeid zijn verzekerd, aangifte te doen omtrent de bij algemeenen maatregel van bestuur vast te stellen punten. De aangifte heeft betrekking op het door Onzen Minister aangegeven tijdvak, dat voor verschillende groepen van werkgevers verschillend kan worden vastgesteld en moet geschieden binnen een door Onzen Minister te stellen termijn, aanvangende na afloop van het tijdvak, waarover de aangifte moet geschieden.

(2) De in het vorig lid bedoelde aangifte geschiedt bij den Raad van Arbeid binnen wiens gebied de zetel van de onderneming van den werkgever is gevestigd.

(3) In de gevallen waarop artikel 22 van toepassing is, geschiedt de aangifte bij den Raad van Arbeid binnen wiens gebied de werkgever woont.

(4) Is de onderneming niet hier te lande gevestigd, dan geschiedt de aangifte door dengene die krachtens het bepaalde in artikel 5, tweede lid, onder c, als werkgever wordt beschouwd bij den Raad van Arbeid binnen wiens gebied het bedrijf in den regel wordt uitgeoefend en ingeval het bedrijf in den regel binnen het gebied van meer dan een Raad van Arbeid wordt uitgeoefend, bij den Raad van Arbeid te Amsterdam.

Artikel 30.

De Raad van Arbeid stelt na afloop van den in artikel 29, eerste lid, bedoelden termijn de premie vast door den werkgever verschuldigd over het in het eerste lid van artikel 29 bedoelde tijdvak. De Raad van Arbeid deelt het aldus vastgestelde bedrag schriftelijk aan den werkgever mede, vergezeld van de berekening waarop het steunt en met mededeeling van den termijn waarbinnen het vastgestelde bedrag moet worden betaald.

Artikel 31.

Indien tengevolge van onjuiste of verzuimde aangifte geen verschuldigde premie is vastgesteld of de verschuldigde premie op een te laag bedrag is vastgesteld, stelt de Raad van Arbeid het alsnog verschuldigde vast vermeerderd met interest tegen vijf procent 's jaars, van den dag af dat het verschuldigde betaald had moeten zijn."

Artikel XXVII.

Artikel 39 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Het ziekingeld bedraagt 80 honderdsten van het dagloon van den verzekerde. Voor de vaststelling van het ziekingeld komt het dagloon hetwelk meer dan acht gulden bedraagt voor dat meerdere niet in aanmerking.

(2) Het wordt uitgekeerd over iederen dag, uitgezonderd Zondagen, dat de ongeschiktheid tot werken duurt, te beginnen met den derden dag na dien waarop zij aanving, gedurende ten hoogste zes en twintig weken. Als dag waarop de ongeschiktheid tot werken is aangevangen, geldt de eerste dag waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werk tijdens den werktijd is gestaakt. De Raad van Arbeid kan bij een door Onzen Minister, het bestuur der Rijksverzekeringsbank gehoord, goedgekeurd besluit ten aanzien van de bij zijn ziekenkas verzekerde arbeiders of ten aanzien van een bepaalde groep dier verzekerde arbeiders afwijken van de berekening van de dagen, bedoeld in dit lid, waarover geen ziekingeld wordt uitgekeerd. Gelijke bevoegdheid tot afwijking komt toe aan de erkende bedrijfsvereniging ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij haar verzekerde arbeiders; die afwijking behoeft de goedkeuring van Onzen Minister, het College van Toezicht, bedoeld in artikel 119, gehoord.

(3) Behoudens het bepaalde in artikel 42, eerste lid, geeft elk geval van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte al dan niet voortgekomen uit dezelfde ziekte-oorzaak als waaruit een vroeger ziektegeval is voortgekomen, terzake waarvan uitkeering van ziekingeld is geschied, aanspraak op uitkeering van ziekingeld gedurende ten hoogste zes en twintig weken. Een geval van herhaalde ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, voortgekomen uit dezelfde ziekte-oorzaak als waaruit een vroeger ziektegeval is voortgekomen, ter zake waarvan uitkeering van ziekingeld is geschied, wordt echter beschouwd als te zijn een voortzetting van het vroegere ziektegeval en daarmede één geheel uit te maken, indien de herhaalde ongeschiktheid tot werken intreedt binnen vier weken na beëindiging der uitkeering van ziekingeld ter zake van het vroeger ziektegeval wegens herstel.

(4) Bij zwangerschap van een gehuwde verzekerde wordt afgescheiden van de vraag of ongeschiktheid tot werken bestaat, indien zij overlegt een verklaring van een geneeskundige of van een vroedvrouw inhoudende dat haar zwangerschap is gevorderd tot de in de verklaring aangegeven week en dat derhalve haar bevalling waarschijnlijk is binnen een tijdsverloop van veertig weken, verminderd met het getal der in de verklaring aangegeven weken, ziekingeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde te rekenen van den eersten dag der laatste zes weken van bovenbedoeld tijdsverloop.

(5) Bij bevalling van een gehuwde verzekerde wordt ziekingeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde zolang de ongeschiktheid tot werken uit die oorzaak duurt, en gedurende ten hoogste zes en twintig weken doch in elk geval gedurende ten minste zes weken na den dag der bevalling.

(6) Het bepaalde in artikel 41 blijft ten aanzien van de ongeschiktheid, bedoeld in de twee voorgaande leden, buiten toepassing.

(7) Aan de gehuwde verzekerde wordt volgens bij algemeenen maatregel van bestuur te stellen regelen en voorwaarden in geval van bevalling verloskundige hulp verleend voor rekening van dengene te wiens laste het ziekingeld komt. Een vrouw, wier huwelijk door het overlijden van haar echtgenoot is ontbonden

wordt gedurende een tijdvak van driehonderd dagen, volgende op die ontbinding, met een gehuwde vrouw gelijkgesteld. Onder „gehuwde vrouw" en onder „vrouw" wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan een niet van tafel en bed gescheiden vrouw."

Artikel XXVIII.

In het eerste lid van artikel 40 der Ziektewet worden de woorden: „twaalf maanden", vervangen door de woorden: „twee en vijftig weken".

Artikel XXIX.

In artikel 41 der Ziektewet worden de woorden: „het bestuur van den Raad van Arbeid" vervangen door de woorden: „den Raad van Arbeid", worden de woorden: „de helft bedragen van hetgeen het overeenkomstig de vorige artikelen van dit hoofdstuk zou bedragen" vervangen door de woorden: „gesteld worden op het bedrag, waarmede zijn dagloon het door hem ontvangen deel van zijn loon overtreft"; en wordt aan dat artikel de volgende zin toegevoegd: „Weigert de verzekerde bedoelden arbeid te verrichten, dan kan het ziekingeld voor den duur van het desbetreffend tijdvak op de helft gesteld worden van hetgeen het overeenkomstig de vorige artikelen van dit hoofdstuk zou bedragen."

Artikel XXX.

In het eerste lid van artikel 42 der Ziektewet worden de woorden: „180 dagen" vervangen door de woorden: „156 uitkeeringsdagen", de woorden: „90 dagen" voorkomende in den eersten en derden volzin door „78 uitkeeringsdagen" en het cijfer: „90", voorkomende aan het slot van den derden volzin door het cijfer: „78"

Artikel XXXI.

Artikel 43 der Ziektewet wordt vervangen door de volgende artikelen:

„Artikel 43.

(1) De verzekerde, aan wien in een van de gevallen, bedoeld in artikel 20, lid 2, door dengene, die ingevolge de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen tot toekenning van geldelijke schadeloosstelling verplicht is, mededeeling is gedaan of volgens bij algemeenen maatregel van bestuur te stellen regelen geacht wordt te zijn gedaan, dat hem geen of geen verdere schadeloosstelling toekomt, heeft, indien hij wegens ziekte ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid, recht op ziekingeld overeenkomstig regelen, bij algemeenen maatregel van bestuur te stellen.

(2) Indien na de toekenning van ziekingeld in een geval, als in het vorig lid bedoeld, blijkt, dat recht op geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen bestaat, wordt het genoten ziekingeld geacht te zijn genoten als geldelijke schadeloosstelling krachtens de ongevalverzekering. Hij, die het ziekingeld uitkeerde, heeft in bij algemeenen maatregel van bestuur te noemen gevallen en naar de daarbij te stellen regelen recht op teruggaaf van het wettelijk ziekingeld.

(3) Is in de in de vorige alinea bedoelde gevallen door het orgaan der ziekteverzekering premie betaald ingevolge artikel 193 der Invaliditeitswet, dan wordt het bedrag der betaalde premie door het Invaliditeitsfonds aan genoemd orgaan terugbetaald.

Artikel 43a.

(1) Indien na de toekenning van ziekingeld blijkt, dat recht op geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen bestaat, terwijl artikel 43 niet van toepassing is, wordt het uitgekeerde ziekingeld over de tijdvakken en tot de bedragen, bij algemeene

nen maatregel van bestuur te bepalen, door dengene, die tot toekenning van de genoemde schadeloosstelling verplicht is, aan hem, die het ziekgeld uitkeerde, teruggegeven. Het uitgekeerde ziekgeld wordt geacht door den verzekerde te zijn genoten als geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen.

(2) Ingeval blijkt, dat ten onrechte geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen werd verleend aan een verzekerde, die wegens ziekte ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid, wordt de uitgekeerde schadeloosstelling over de tijdvakken en tot de bedragen, bij algemeenen maatregel van bestuur te bepalen, door dengene, die het risico der ziekteverzekering droeg op het tijdstip van aanvang der ziekte, aan hem, die de schadeloosstelling uitkeerde, teruggegeven. De uitgekeerde geldelijke schadeloosstelling wordt geacht door den verzekerde te zijn genoten als ziekgeld.

Artikel 43b.

Verrekening van administratie- en contrôlekosten vindt in de gevallen, bedoeld in de beide vorige artikelen, niet plaats evenmin als van kosten van geneeskundige behandeling.

Artikel 43c.

(1) Wanneer door een verzekerde ter zake van ongeschiktheid tot werken uit dezelfde oorzaak over hetzelfde tijdvak zoowel uitkeering krachtens de Ziektewet als krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen is genoten, kan de ten onrechte genoten uitkeering door het bevoegde orgaan van den verzekerde worden teruggevorderd of krachtens een beslissing, waarvan mededeeling wordt gedaan aan den verzekerde, worden verrekend met hem toekomstige uitkeering, een en ander in afwijking van het bepaalde bij artikel 55, lid 2, en artikel 56 der Ziektewet, artikel 72, lid 4, artikel 75, lid 2, en artikel 82, lid 3, der Ongevallenwet 1921 en artikel 72, lid 2, en artikel 91, lid 3, der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922.

(2) Heeft de verzekerde bezwaar tegen de in het vorig lid bedoelde beslissing, dan is hij bevoegd binnen een maand na de dagteekening van de mededeeling daarvan in beroep te komen bij den Centralen Raad van Beroep.

(3) Hij, die een beroep instelt na den hiervoor bepaalde termijn wordt niet op grond daarvan niet-ontvankelijk verklaard, indien hij ten genoegen van den rechter in beroep aantoonde, dat hij het beroep heeft ingesteld binnen een maand na den dag, waarop hij van de beslissing, waartegen beroep wordt ingesteld, redelijkerwijs heeft kunnen kennis dragen.

(4) Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking ten aanzien van de oorspronkelijke beslissing."

Artikel XXXII.

Artikel 44 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) De verzekerde die gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte

a. loon ontvangt of

b. terzake van een andere verzekering dan krachtens deze of een andere wet recht heeft op eenige geldelijke vergoeding of uitkeering bij ziekte of

c. terzake van een wettelijke ongevallenverzekering recht heeft op een tijdelijke uitkeering of voorloopige rente wegens algeheele of gedeeltelijke invaliditeit,

is verplicht hiervan vóór de uitkeering van ziekgeld op door Onzen Minister bepaalde wijze mededeeling te doen. Onder loon wordt voor de personen, vallende onder de bepaling van artikel 23 of artikel 52, begrepen een uitkeering van of vanwege eenig rechtspersoon ontvangen wegens het derven van loon.

(2) Onverminderd het bepaalde in de beide volgende leden ontvangt de verzekerde, voorzover hij loon ontvangt of zoo-

danige vergoedingen, uitkeeringen of renten geniet, aan ziekgeld niet meer dan het bedrag waarmede zijn dagloon waarnaar het ziekgeld wordt berekend overtreft het gezamenlijk bedrag van het door hem ontvangen loon, die vergoedingen, uitkeeringen of rente.

(3) Dengene die krachtens een wettelijke ongevallenverzekering een tijdelijke uitkeering of voorloopige rente wegens algeheele invaliditeit geniet, komt wegens ziekte gedurende dien tijd geen ziekgeld toe.

(4) Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid, onder b, en het tweede lid, komen vergoedingen van kosten van ziekenhuisbehandeling niet in aanmerking."

Artikel XXXIII.

In het eerste lid van artikel 45 der Ziektewet vervallen de woorden: „, het bestuur", tweemaal in dat lid voorkomende. In het tweede lid van dat artikel wordt achter de woorden „verzekerd is" een punt geplaatst en vervallen de achter die woorden volgende woorden.

Artikel XXXIV.

Na artikel 45 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 45a.

De verzekerde is in geval van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid verplicht te zorgen dat daarvan zoo spoedig mogelijk, in elk geval binnen 24 uur of binnen een zoodanigen korteren termijn als door het orgaan met de uitvoering belast in zijn reglement is bepaald, na het intreden der ongeschiktheid mededeeling („ziekmelding") wordt gedaan aan vorenbedoeld orgaan dan wel, indien dat orgaan den werkgever heeft verplicht tot het aangeven van ziektegevallen, aan den werkgever.

Artikel XXXV.

Artikel 47 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Over de dagen waarop een verzekerde anders dan krachtens eenige door hem gesloten overeenkomst is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht, of waarop de werkgever, bij wien hij inwoont, zonder de kosten te verhalen, ingevolge artikel 1638ij Burgerlijk Wetboek voor zijn verpleging en geneeskundige behandeling zorg draagt, wordt hem, indien hij naar het oordeel van het orgaan dat het risico der verzekering draagt, geen kostwinner is, een derde van het ziekgeld uitgekeerd, waarop hij anders recht zou hebben gehad. Aan dengene voor wiens rekening hij is opgenomen, of aan den werkgever, die, zonder de kosten te verhalen, voor zijn verpleging en geneeskundige behandeling zorg draagt, worden de kosten hiervan te rekenen van den dag af, volgende op dien, waarop het verzoek tot die vergoeding is ontvangen, tot een bedrag van twee-derden van het ziekgeld vergoed. Indien de gevraagde vergoeding minder dan twee-derden van het ziekgeld bedraagt, of indien geen vergoeding wordt gevraagd, wordt het niet aan derden te betalen ziekgeld aan den verzekerde uitgekeerd.

(2) Aan een verzekerde, die verkeert in een der gevallen in dit artikel bedoeld, wordt over den tijd, gedurende welken hij is opgenomen, niet meer ziekgeld uitgekeerd dan zijn in geld vastgesteld loon bedraagt."

Artikel XXXVI.

Na artikel 49 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 49a.

(1) Den verzekerde, aan wien een vrijstelling is verleend als bedoeld in het derde lid van artikel 26, komt geen ziekgeld toe bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte uit de in dat lid bedoelde slepende ziekte of geestelijk of lichamelijk gebrek voortvloeiende."

(2) Eveneens komt den verzekerde, aan wien een vrijstelling is verleend als bedoeld in artikel 18, geen ziekgeld toe.

Artikel XXXVII.

Artikel 50 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

In den aanhef van het eerste lid worden de woorden: „Het bestuur van den Raad van Arbeid” vervangen door de woorden: „De Raad van Arbeid” en worden tusschen de woorden „de uitkeering van ziekgeld” en „geheel of ten deele te weigeren” ingevoegd de woorden: „en eventueel het verlenen van verloskundige hulp”.

Het eerste lid, onder *c*, wordt als volgt gelezen: „indien de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte in verband staat met eenige als misdrijf strafbaar gestelde gedraging van den verzekerde, of indien hij een bekend onzedelijk gedrag leidt, indien de ziekte is veroorzaakt door zijn onzedelijkheid;”.

Het onder *f* van dat lid bepaalde wordt als volgt gelezen: „indien de verzekerde zonder deugdelijken grond nalaat gevolg te geven aan een verzoek, ingevolge deze wet gedaan door den Raad van Arbeid of den voorzitter van dien Raad, om te verschijnen of inlichtingen te verstrekken, of indien het geneeskundig onderzoek door een door den Raad van Arbeid aangewezen geneeskundige, door toedoen van den verzekerde niet kan plaats hebben;”.

Het onder *g* van dat lid bepaalde wordt als volgt gelezen: „indien de verzekerde het voorschrift, gegeven in artikel 45a, niet opgevolgd heeft of indien hij zich niet houdt aan de controlevoorschriften, welke door den Raad van Arbeid zijn vastgesteld. In het eerstgenoemde geval mag ziekgeld geweigerd worden over de dagen, voorafgaande aan den derden dag na dien van de ontvangst der ziekmelding.”.

Na het onder *g* bepaalde wordt toegevoegd:

„*h*. indien de verzekerde den leeftijd van 70 jaar heeft bereikt en niet kan worden aangetoond, dat hij gedurende het laatste halfjaar, aan de ongeschiktheid tot werken voorafgaande, op ten minste zestig dagen arbeid in dienstbetrekking heeft verricht.”.

In het tweede lid van dat artikel worden de woorden: „het bestuur van de” vervangen door het woord: „de”.

De punt aan het slot van het derde lid van dat artikel wordt vervangen door een komma en toegevoegd worden de woorden: „waarbij aan de controlevoorschriften, vastgesteld door het bestuur der bedrijfsvereniging, gelijke kracht wordt toegekend als aan de controlevoorschriften, genoemd in het eerste lid, onder *g*.”.

Artikel XXXVIII.

In het eerste lid van artikel 51 der Ziektewet worden tusschen de woorden: „werkzaam is” en „, een verzoek doet” ingevoegd de woorden: „of laatstelijk geweest is” en vervallen de woorden: „het bestuur van”.

Artikel XXXIX.

Artikel 52 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste en het tweede lid worden vervangen door de volgende leden:

„(1) Degene die

a. hetzij gedurende twee maanden onafgebroken op alle werkdagen verplicht verzekerd is geweest of

b. hetzij in den loop van de twee maanden, voorafgaande aan het einde zijner verplichte verzekering, op ten minste zestien dagen arbeid in loondienst heeft verricht,

heeft, indien hij in het onder *a* bedoelde geval binnen een maand na het einde van die twee maanden en in het onder *b* bedoelde geval binnen acht dagen na het einde van zijn verplichte verzekering ongeschikt tot werken wordt terwijl hij werkloos is, tegenover de ziekenkas van den Raad van Arbeid, onderscheidenlijk de erkende bedrijfsvereniging, waarbij zijn laatste werkgever was aangesloten, aanspraak op ziekgeld alsof hij verzekerd was gebleven.

(2) Voor de toepassing van het in het vorig lid onder *a* bepaalde wordt de daar genoemde termijn van twee maanden geacht niet te zijn onderbroken, indien de arbeider gedurende

niet meer dan zes werkdagen niet verplicht verzekerd is geweest.

(3) Voor de vaststelling van het bedrag van het ziekgeld wordt de ongeschiktheid tot werken geacht te zijn ingetreden in de kalenderweek waarin de verplichte verzekering is geëindigd.

(4) Voor de toepassing van het eerste lid gelden achtereenvolgende verzekeringen bij verschillende uitvoeringsorganen, als bedoeld in artikel 28, als één verzekering.

(5) De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt niet toe aan dengene, die zich buitenslands bevindt, of zich ter vervulling van zijn militairen dienstplicht in werkelijken dienst bevindt.

(6) De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt mede toe, voor zoover het betreft de toepassing van het vierde en het vijfde lid van artikel 39, aan de gehuwde vrouw, wier bevalling waarschijnlijk is, onderscheidenlijk wier bevalling plaats vindt binnen een tijdsverloop van tien weken na het einde van haar verplichte verzekering. Onder gehuwde vrouw wordt voor de toepassing van dit lid verstaan de vrouw, die bij het einde van haar verplichte verzekering gehuwd was.”.

Het cijfer „(3)”, voor het derde lid geplaatst, wordt vervangen door het cijfer „(7)”.

Artikel XL.

In het tweede lid van artikel 53 der Ziektewet worden de woorden: „den Verzekeringsraad” vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank”.

Artikel XLI.

Na artikel 53 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 53a.

Over de dagen waarop een verzekerde, die kostwinner is, anders dan krachtens eenige door hem gesloten overeenkomst is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht, of waarop de werkgever, bij wien hij inwoont, zonder de kosten te verhalen, ingevolge artikel 163Bij Burgerlijk Wetboek voor zijn verpleging zorg draagt, is het orgaan, hetwelk het risico zijner verzekering draagt, bevoegd het ziekgeld geheel of ten deele uit te betalen aan de personen, wier kostwinner hij is.”.

Artikel XLII.

In het eerste lid van artikel 55 der Ziektewet worden de woorden: „Artikel 37, tweede lid, der Radenwet” vervangen door de woorden: „Artikel 37, tweede lid, der wet op de Rijksverzekeringsbank en de Raden van Arbeid, *Staatsblad* 1933, n°. 598,” en vervallen de woorden: „van het bestuur”.

Artikel XLIII.

Het bepaalde in het vierde lid van artikel 58 van de Ziektewet vervalt en wordt vervangen door de volgende bepaling:

„(4) Behoudens hetgeen in de voorgaande leden is bepaald ten aanzien van de aansprakelijkheid van den werkgever van den verzekerde, is degene, die gehouden is tot vergoeding van de schade door den verzekerde tengevolge van ongeschiktheid tot werken als bedoeld in artikel 20 geleden, voor het bedrag der schadevergoeding krachtens deze wet uitbetaald aansprakelijk jegens dengene te wiens laste dat bedrag komt. Bij de vaststelling van de schadevergoeding welke de verzekerde van den in den vorigen volzin bedoelden persoon vordert, wordt door den rechter rekening gehouden met hetgeen door hem krachtens deze wet wordt genoten.”.

Artikel XLIV.

Het tweede lid van artikel 59 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„(2) De Raad van Arbeid maakt de vastgestelde premien openbaar.”.

Artikel XLV.

Artikel 60 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

Het tweede lid wordt als volgt gelezen:

„(2) Evenwel worden hogere premiën vastgesteld voor verzekerden werkzaam in bedrijven, onderdeelen van bedrijven, takken van publieken dienst of onderdeelen daarvan, waarvan uit statistische gegevens gebleken is dat zij meer dan normaal gevaar voor ziekte opleveren. Hetzelfde geldt voor verzekerden, verplicht verzekerd ingevolge artikel 22, die werkzaamheden verrichten waarvan uit statistische gegevens is gebleken dat zij meer dan normaal gevaar voor ziekte opleveren.”

Aan het artikel wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„(3) Mede kunnen hogere premiën worden vastgesteld voor degenen, die bij wijze van werkverschaffing zijn te werk gesteld of voor groepen van hen.”

Artikel XLVI.

Artikel 61 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„Voor verzekerden werkzaam in een onderneming waarin bedrijven worden uitgeoefend, als bedoeld in het tweede lid van artikel 60, wordt ambtshalve of op verzoek van den werkgever door den Raad van Arbeid van die verhooging geheel of gedeeltelijk vrijstelling verleend, wanneer wordt aangetoond dat die onderneming tengevolge van haar inrichting of door de wijze, waarop de werkzaamheden in die onderneming worden verricht, minder gevaar voor ziekte oplevert dan andere soortgelijke ondernemingen.”

Artikel XLVII.

Artikel 62 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„Voor verzekerden werkzaam in een onderneming welke tengevolge van haar inrichting of van de wijze, waarop de werkzaamheden in die onderneming worden verricht, bijzondere gevaren voor de gezondheid oplevert, wordt door den Raad van Arbeid de premie verhoogd, doch met niet meer dan de helft. De verhooging is geheel door den werkgever verschuldigd.”

Artikel XLVIII.

Het eerste lid van artikel 63 der Ziektewet wordt gelezen als volgt: „(1) Indien de vastgestelde premiën, beschouwd over een tijdvak van twee opeenvolgende boekjaren, onvoldoende zijn gebleken ter bestrijding van de ten laste van de ziekenkas komende uitgaven, daaronder begrepen de verplichte afzondering als reserve en als terugbetaling wegens ontvangen voorschotten, zal het bestuur der Rijksverzekeringsbank, tenzij het bedrag der reserve ook nadat het te kort over deze twee jaren is aangevuld, alsnog hooger is dan het maximum, aangegeven in artikel 72, een evenredige verhooging der premiën of een evenredige verlaging der uitkeeringen, voor zoover deze het bij artikel 39 bepaalde te boven gaan, of beide, aan Ons voordragen.”

In het tweede lid van artikel 63 der Ziektewet worden de woorden: „den Verzekeringsraad” vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank”.

Artikel XLIX.

Aan artikel 64 der Ziektewet wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidende:

„Voor de premieberekening worden dagen waarop niet gearbeitet is maar waarover de arbeider van zijn werkgever loon heeft ontvangen, als arbeidsdagen beschouwd.”

Artikel L.

Artikel 65 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

In het tweede lid vervallen de woorden: „, of ingevolge artikel 116”.

In het vierde lid worden de woorden: „ter plaatse” vervangen door de woorden: „op de wijze”.

In het vijfde lid wordt de tweede volzin als volgt gelezen:

„Voor zooverre de verschuldigde premie na de loonuitbetaling met terugwerkende kracht wordt verhoogd, mag de afhouding geschieden bij de onmiddellijk op de openbaarmaking der verhooging volgende loonuitbetaling.”

Artikel LI.

Artikel 66 der Ziektewet vervalt.

Artikel LII.

Artikel 68 der Ziektewet vervalt.

Artikel LIII.

Artikel 69 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

Het tweede lid wordt als volgt gelezen:

„(2) Deze termijnen kunnen voor verschillende bedrijven verschillend worden vastgesteld.”

Het derde en het vierde lid vervallen.

Artikel LIV.

In het tweede lid van artikel 70 der Ziektewet wordt het woord: „Radenwet” vervangen door de woorden: „Wet op de Rijksverzekeringsbank en de Raden van Arbeid, *Staatsblad* 1933, n°. 598”.

Artikel LV.

Artikel 71 der Ziektewet vervalt.

Artikel LVI.

In het tweede lid van artikel 72 der Ziektewet worden de woorden: „den Verzekeringsraad” vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank”.

Artikel LVII.

In artikel 73 der Ziektewet worden de woorden: „den Verzekeringsraad” vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank”, en de woorden: „De Verzekeringsraad” door de woorden: „Het bestuur der Rijksverzekeringsbank”.

Artikel LVIII.

Artikel 75 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„De voorzitter van den Raad van Arbeid is bevoegd bij dwangbevel, medebrengende het recht om de goederen des schuldenaars zonder vonnis aan te tasten, de te betalen premiën en den ingevolge het bepaalde bij artikel 31 verschuldigten interest in te vorderen.”

Artikel LIX.

In artikel 77 der Ziektewet wordt het onder 3°. bepaalde gelezen als volgt: „3°. op de te betalen premiën, bedoeld bij artikel 75.”

Artikel LX.

Hoofdstuk VI van de Tweede Afdeling der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„HOOFDSTUK VI.

Van de vrijwillige verzekering bij de ziekenkassen van de Raden van Arbeid en bij de erkende bedrijfsverenigingen.

Artikel 78.

(1) De Raden van Arbeid en de bedrijfsverenigingen zijn overeenkomstig het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde verplicht de personen, van wier verplichte verzekering zij laatstelijk het risico droegen, na beëindiging van hun verplichte verzekering op hun verzoek toe te laten tot het sluiten van een vrijwillige

verzekering. Deze verplichting bestaat evenwel alleen wanneer deze personen als zelfstandige een bedrijf of een beroep uitoefenen of zullen gaan uitoefenen, of wanneer ten aanzien van deze personen op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat het hun bedoeling is om bij geboden gelegenheid opnieuw in loondienst te treden.

(2) De Raden van Arbeid en de erkende bedrijfsverenigingen zijn echter bevoegd de in het vorig lid bedoelde personen, die den leeftijd van 65 jaar bereikt hebben, van de in het eerste lid bedoelde verzekering uit te sluiten.

(3) De Raden van Arbeid en de erkende bedrijfsverenigingen zijn bevoegd ook andere personen tot de vrijwillige verzekering toe te laten.

Artikel 79.

(1) Bij de ziekenkas van den Raad van Arbeid, waarbinnen zijn woonplaats gelegen is, mag zich verzekeren hij, die, terwijl hij zijn woonplaats hier te lande had, in het buitenland tegen geldelijke gevolgen van ziekte verplicht verzekerd was. Teneinde zich op grond van deze bepaling te mogen verzekeren, is echter vereischt:

a. dat degeen, die zich wenscht te verzekeren, zijn werkelijk verblijf heeft in Nederland;

b. dat de verzekering in het buitenland heeft opgehouden, omdat de verzekerde niet langer werkzaamheden in het buitenland verrichtte;

c. dat degeen, die zich wenscht te verzekeren, overlegt een verklaring van de instelling, waarbij hij in het buitenland verzekerd was, waaruit blijkt naar welk loon hij verzekerd was en wanneer en waarom zijn verzekering eindigde.

(2) Aan de verzekering wordt ten grondslag gelegd het loon, waarnaar de in het voorgaand lid bedoelde persoon blijkens de verklaring van de buitenlandsche instelling verzekerd was, tenzij de betrokkene verzoekt naar een lager loon te worden verzekerd. De bepalingen van artikel 78, eerste lid, tweeden volzin, en tweede lid, zijn van toepassing.

Artikel 80.

(1) Degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en die zich vrijwillig wil verzekeren, moet zich daartoe bij den bevoegden Raad van Arbeid of de erkende bedrijfsvereniging aanmelden binnen een maand na het einde der dienstbetrekking.

(2) Heeft de persoon, die zich vrijwillig wenscht te verzekeren, na het einde der dienstbetrekking ziekengeld genoten krachtens de verplichte verzekering, dan is de termijn van aanmelding voor de vrijwillige verzekering, bedoeld in het eerste lid, acht dagen na zijn herstel.

(3) Degene, die zich krachtens het bepaalde bij het voorgaand artikel vrijwillig mag verzekeren, moet zich daartoe aanmelden binnen acht dagen na het einde der verzekering in het buitenland.

(4) De vrijwillige verzekering neemt een aanvang op het oogenblik, dat de eerste premie is betaald, hetwelk uiterlijk moet geschieden binnen acht dagen na den laatsten dag, waarop aanmelding tot de verzekering had kunnen geschieden.

Artikel 81.

(1) De Raden van Arbeid en de erkende bedrijfsverenigingen stellen ten aanzien van de vrijwillige verzekering regelen vast omtrent het uit te keeren ziekengeld, het dagloon, waarnaar het ziekengeld en de verschuldigde premie worden berekend, en het percentage van het dagloon, dat aan premie verschuldigd is. Deze regelen behoeven de goedkeuring van Onzen Minister.

(2) De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen onderscheiden al naar gelang het betreft:

a. personen, wier verplichte verzekering naar redelijkerwijze valt aan te nemen slechts tijdelijk is geëindigd;

b. personen, die na het einde hunner verplichte verzekering een bedrijf of een beroep zijn of zullen gaan uitoefenen;

c. personen, bedoeld in het derde lid van artikel 78.

(3) Voor personen als bedoeld in het vorig lid, onder a, mag het uit te keeren ziekengeld niet worden gesteld op een lager bedrag dan de helft van het dagloon en mag het percentage van het dagloon, aangevende de verschuldigde premie, niet hoger worden gesteld dan het percentage van het loon, dat voor die personen als premie verschuldigd zou zijn, indien zij verplicht verzekerd waren. In bijzondere gevallen kan evenwel Onze Minister toestaan, dat de premie op een hoger bedrag wordt gesteld.

(4) Voor personen, bedoeld in het tweede lid, letter b, mag het percentage van het dagloon, aangevende de verschuldigde premie, niet hoger worden gesteld dan een en een half maal het percentage van het loon, dat voor die personen als premie verschuldigd zou zijn, indien zij verplicht verzekerd waren.

Artikel 82.

De premie wordt betaald door of namens den vrijwillig verzekerde.

Artikel 83.

(1) De vrijwillig verzekerde heeft recht op uitkeering, indien hij wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van hem passenden arbeid. Behoudens het bepaalde in het tweede lid blijft het bepaalde in artikel 20, derde lid, buiten toepassing.

(2) Een vrouw, die bij het einde van haar verplichte verzekering gehuwd en zwanger was, heeft ter zake van die zwangerschap en de daarop volgende bevaling aanspraak op de uitkeering en de behandeling, voorzien bij artikel 39, lid 4, 5 en 7.

Artikel 84.

De Raden van Arbeid en de erkende bedrijfsverenigingen zijn bevoegd te bepalen, dat aan vrijwillig verzekerden geen ziekengeld wordt uitgekeerd:

a. bij sleepende ziekte;

b. zolang zij anders dan tot herstel van gezondheid buitenlands verblijven, en

c. behoudens het bepaalde in het tweede lid van artikel 83, indien de ziekte kennelijk reeds bestond op het tijdstip, waarop de verzekerde zich voor de vrijwillige verzekering aanmeldde.

Artikel 85.

De artikelen 8, 12, 27, 45, 45a, 48, 49, 50, eerste lid, onder c, tot en met g, en tweede en derde lid, 53, 53a, 54, 56, 57, 58 en 136 dezer wet vinden, voorzover daarvan niet in dit hoofdstuk is afgeweken, overeenkomstige toepassing.

Artikel 86.

(1) De vrijwillige verzekering eindigt van rechtswege zoodra de verzekerde verplicht verzekerd wordt, alsmede bij niet betaling der premie over drie achtereenvolgende betalingstermijnen.

(2) De Raden van Arbeid bepalen onder goedkeuring van Onzen Minister de gevallen, waarin de verzekering, behalve in die in het eerste lid genoemd, eindigt.

(3) De erkende bedrijfsverenigingen regelen in haar statuten of reglementen de gevallen, waarin de verzekering, behalve in die in het eerste lid genoemd, eindigt.

Artikel 87.

Al hetgeen verder de vrijwillige verzekering betreft, wordt door de Raden van Arbeid, onder goedkeuring van het bestuur der Rijksverzekeringsbank, onderscheidenlijk door de erkende bedrijfsverenigingen, onder goedkeuring van Onzen Minister, geregeld."

Artikel LXI.

In het eerste lid onder 2° van artikel 91 der Ziektewet worden de woorden: „derde, vierde, vijfde en zesde lid” vervangen door de woorden: „vierde, vijfde, zesde en zevende lid” en vervallen in het onder 3°. bepaalde de woorden: „, en dat zich daarbij mogen verzekeren degenen, wier verplichte verzekering is geëindigd”.

Het tweede lid van dat artikel wordt als volgt gelezen:

„(2) Een naar het oordeel van Onzen Minister algemeen erkende organisatie van publiekrechtelijke lichamen wordt voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld met een naar het oordeel van Onzen Minister algemeen erkende centrale organisatie van werkgevers.”.

Artikel LXII.

Aan artikel 93 der Ziektewet wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„(3) De statuten moeten tenminste éénmaal per boekjaar den leden de gelegenheid geven om met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten hoogste drie maanden uit de bedrijfsvereniging te treden.”.

Artikel LXIII.

Artikel 94 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

Het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„De statuten der bedrijfsvereniging kunnen bepalen dat onverminderd het bepaalde in artikel 91, eerste lid, onder 3°, het bestuur der bedrijfsvereniging bevoegd is om voor de verzekering van de arbeiders of van een of meer, naar de plaats van den door de betrokkenen verrichten arbeid onderscheiden, groepen van arbeiders in dienst van een bepaalde onderneming een afdeelingkas te vormen. Indien in verschillende ondernemingen één bedrijf wordt of bedrijven worden uitgeoefend voor risico van éénzelfde vermogen kan het bestuur der bedrijfsvereniging die ondernemingen voor de toepassing van het bepaalde in den vorigen volzin gezamenlijk beschouwen als één onderneming.”.

In het tweede lid vervallen onder *a* de woorden: „de werkgever van” en onder *b* het woord: „vasten”.

In het derde lid worden de woorden: „De bedrijfsvereniging” vervangen door de woorden: „Het bestuur der bedrijfsvereniging”.

Artikel LXIV.

Na artikel 94 der Ziektewet worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

„Artikel 94a.

Doel van de afdeelingkas. (1) De afdeelingkas heeft ten doel om met inachtneming van dienaangaande in de statuten of het reglement der bedrijfsvereniging gestelde regelen de onderneming gezamenlijk met de in haren dienst zijnde en bij de afdeelingkas verzekerde arbeiders zelf het risico te doen dragen der bij deze wet geregelde verzekering van die arbeiders.

(2) De afdeelingkas bezit geen rechtspersoonlijkheid; zij maakt een onderdeel uit van de bedrijfsvereniging.

Artikel 94b.

Reglement der afdeelingkas.

Voor de afdeelingkas wordt door het bestuur der afdeelingkas onder goedkeuring van het bestuur der bedrijfsvereniging een reglement vastgesteld, hetwelk niet in strijd mag zijn met deze wet en met de statuten en reglementen der bedrijfsvereniging.”.

Artikel LXV.

Artikel 95 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

Het tweede lid wordt vervangen door de volgende leden:

„(2) Het bestuur der afdeelingkas wordt voor ten minste de helft gekozen uit en door de arbeiders die bij de afdeelingkas verzekerd en meerderjarig zijn, met dien verstande dat:

a. in het reglement der afdeelingkas aan arbeiders die nog geen jaar onafgebroken in dienst der onderneming werkzaam zijn het recht om een vertegenwoordiger te kiezen kan worden onthouden;

b. in het reglement der afdeelingkas aan arbeiders die nog geen twee jaren onafgebroken in dienst der onderneming werkzaam zijn het recht om tot vertegenwoordiger te worden gekozen kan worden onthouden.

(3) In het reglement, bedoeld in artikel 94b, worden voorschriften gegeven omtrent het stellen van kandidaten voor de verkiezing van leden van het bestuur der afdeelingkas. De betrokken vereeniging of vereenigingen van arbeiders, hebben in elk geval het recht om voor alle te bezetten arbeidersplaatsen kandidaten te stellen. In het reglement bedoeld in artikel 94b worden voorschriften gegeven omtrent het tijdig in de gelegenheid stellen van de vorenbedoelde arbeidersvereeniging of -vereenigingen om van vorenbedoeld recht gebruik te maken, alsmede omtrent het tijdig vóór de stemming bekend maken aan de kiesgerechtigde arbeiders van de namen der gestelde kandidaten.”.

Het cijfer: „(3)” voor het derde lid geplaatst wordt vervangen door het cijfer: „(4)”.

Artikel LXVI.

Artikel 96 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

In het eerste lid onder *b* worden de woorden: „gedurende de” vervangen door de woorden: „op het al dan niet bestaan van”.

In het tweede lid worden de woorden: „De bedrijfsvereeniging” vervangen door de woorden: „Het bestuur der bedrijfsvereeniging”, de woorden: „aan haar” door de woorden: „daarvan aan de bedrijfsvereeniging” en de woorden: „het algemeen reservefonds” door de woorden: „de reserve, bedoeld in artikel 114”.

Artikel LXVII.

Artikel 97 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Het bestuur der bedrijfsvereeniging is bevoegd een eenmaal gevormde afdeelingkas op te heffen:

a. op een daartoe strekkend verzoek van den betrokken werkgever of van de meerderheid van de arbeiders, bedoeld in artikel 94, tweede lid, onder *b*;

b. ingeval het bestuur der afdeelingkas de opdracht, bedoeld in artikel 96, eerste lid, niet tijdig of niet naar behooren uitvoert.

(2) De opheffing van de afdeelingkas geschiedt bij een met redenen omkleed besluit. Van dit besluit staat geen beroep open.

(3) Voorzover en voorzoolang het bestuur der afdeelingkas de opdracht, bedoeld in artikel 96, eerste lid, niet tijdig of niet naar behooren uitvoert, en het bestuur der bedrijfsvereeniging niet tot opheffing van de afdeelingkas besluit, behoort de uitvoering van die opdracht tot de taak van het bestuur der bedrijfsvereeniging.

(4) In de statuten of het reglement der bedrijfsvereeniging worden regelen gegeven omtrent de verrekening na opheffing van de afdeelingkas van eenig batig slot van de rekening tusschen bedrijfsvereeniging en afdeelingkas met de betrokken onderneming en de ten tijde van de opheffing in dienst van die onderneming zijnde arbeiders.”.

Artikel LXVIII.

Het eerste lid van artikel 98 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Alle geschillen tusschen het bestuur eener afdeelingkas en een verzekerde worden beslist en wel:

Opheffing van de afdeelingkas.

a. die, welke behooren tot de geschillen inzake de aanspraken van den verzekerde op ziekengelduitkeering of de in artikel 39, zevende lid, bedoelde behandeling door het bestuur der bedrijfsvereniging, behoudens beroep als omschreven in artikel 106;

b. die, welke niet behooren tot de hierboven onder a genoemde geschillen, door het bestuur der bedrijfsvereniging bij uitsluiting en in hoogste instantie."

Artikel LXVIIIa.

Het tweede lid van artikel 105 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(2) De in het vorig lid bedoelde kennisgeving moet door den werkgever respectievelijk het Bestuur der bedrijfsvereniging worden ingezonden binnen 2 maanden, nadat de opvolging is ingegaan."

Artikel 105, lid 2, der bestaande wet wordt artikel 105, lid 3.

Artikel LXIX.

Artikel 106 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Ieder, die van meening is, dat zijn aanspraken op ziekengeld of op de in artikel 39, zevende lid, bedoelde behandeling niet of slechts ten deele door het bestuur der bedrijfsvereniging zijn erkend, heeft het recht overeenkomstig het bij of krachtens dit artikel bepaalde in beroep te komen.

(2) Indien degene voor wiens rekening de verzekerde die naar het oordeel van de bedrijfsvereniging welke het risico der verzekering draagt geen kostwinner is, opgenomen is in een inrichting voor zieken of in een gesticht, of de in artikel 47, eerste lid, bedoelde werkgever vermeent dat zijn aanspraken als omschreven in artikel 47, eerste lid, niet of slechts ten deele door het bestuur der bedrijfsvereniging zijn erkend, heeft hij het recht overeenkomstig het bij of krachtens dit artikel bepaalde in beroep te komen. De verzekerde is van rechtswege partij in het twistgeding.

(3) Over de beslissingen van het bestuur der bedrijfsvereniging waartegen ingevolge het bepaalde in de vorige leden van dit artikel beroep openstaat, wordt bij uitsluiting geoordeeld door een scheidsgerecht.

(4) Het scheidsgerecht wordt door de bedrijfsvereniging ingesteld met dien verstande, dat, zoolang de bedrijfsvereniging lid is van een rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging en zij aan die vereniging heeft opgedragen om in hare behoefte aan instelling van een scheidsgerecht te voorzien, het door die vereniging ingestelde scheidsgerecht wordt beschouwd als het door de bedrijfsvereniging ingestelde scheidsgerecht.

(5) Al hetgeen betreft het instellen van beroep bij, de behandeling daarvan door en de samenstelling van dat scheidsgerecht wordt geregeld in een reglement, dat, evenals latere wijziging daarvan, aan de goedkeuring van Onzen Minister is onderworpen. In het geval, voorzien aan het slot van het vorige lid, is dit reglement het reglement, vastgesteld door de aldaar bedoelde vereniging. In het reglement moet de termijn van beroep op tenminste veertien dagen zijn bepaald.

(6) Van een uitspraak van het in het vorige lid bedoeld scheidsgerecht staat hooger beroep open op den Centralen Raad van Beroep voor de partij, die bij die uitspraak geheel of gedeeltelijk in het ongelijk is gesteld, behoudens voorzoover bij die uitspraak is beslist omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken.

(7) De bepalingen van de Beroepswet en van de ter uitvoering van die wet genomen besluiten zijn, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, van toepassing ten aanzien van het hooger beroep."

Artikel LXX.

In artikel 108 der Ziektewet wordt de punt, geplaatst aan het slot van het eerste lid, vervangen door een kommapunt. Aan dat lid worden toegevoegd de woorden:

„d. wanneer naar het oordeel van het College van Toezicht, bedoeld in artikel 119, de gebrekkige wijze waarop de bedrijfs-

vereniging haar administratie voert het gevaar doet voorzien dat met betrekking tot de bedrijfsvereniging zich een der gevallen, geregeld onder letter c, zal verwezenlijken."

Artikel LXXI.

Artikel 111 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

„(1) Verplichtingen ter zake van ongeschiktheid tot werken, ontstaan vóór den dag van intrekking der erkenning of van het vervallen der erkenning der bedrijfsvereniging, zoomede verplichtingen, voortvloeiende uit artikel 52, welke op de bedrijfsvereniging zouden hebben gerust, indien hare erkenning niet was ingetrokken of vervallen, gaan van rechtswege over op den Raad van Arbeid, tenzij het College van Toezicht, als bedoeld in artikel 119, goedkeurt, dat de in liquidatie zijnde bedrijfsvereniging zelve de nog te haren laste zijnde verplichtingen afwikkelt. Het College van Toezicht kan van de in liquidatie zijnde bedrijfsvereniging waarborgen vragen voor de nakoming van deze verplichtingen en aan haar voorwaarden stellen omtrent de wijze, waarop de liquidatie zal geschieden.

(2) De uitgaven, welke een gevolg zijn van de toepassing van het eerste lid, worden door het Rijk aan den Raad van Arbeid vergoed.

(3) Indien door de bedrijfsvereniging zekerheid is gesteld, wordt uit die zekerheid door het Rijk allereerst de vergoeding betaald, in het vorige lid bedoeld en worden vervolgens door het Rijk de overige vorderingen van de Raden van Arbeid op de bedrijfsvereniging voldaan."

Artikel LXXII.

Artikel 114 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 114.

(1) De erkende bedrijfsvereniging is verplicht een reserve te vormen. Deze reserve wordt gestort in een afzonderlijk te administreeren fonds. Als reserve moet jaarlijks afgezonderd worden ten minste vijf percent van het gezamenlijk bedrag, dat over het afgelopen boekjaar in rekening is gebracht aan uitkeeringen aan arbeiders, in dienst van werkgevers, aangesloten bij de bedrijfsvereniging, en aan kosten van beheer, totdat ten minste de helft van het bedrag bereikt is, dat over de laatstverloopen drie boekjaren jaarlijks gemiddeld is uitgegeven aan uitkeeringen en kosten van beheer. Door Onzen Minister worden voorschriften gegeven omtrent de belegging van de middelen van het reservefonds.

(2) De bedrijfsvereniging is bevoegd, gehoord het College van Toezicht, om indien in verband met een buitengewone omstandigheid van algemeenen aard de door de leden als voorschot op den definitieven omslag opgebrachte middelen der bedrijfsvereniging ontoereikend zijn of dreigen te worden voor de uitbetaling der verschillende ziekengelden, tijdelijk voor de verkrijging der noodige kasmiddelen te beschikken over het geheel of een gedeelte van het reservefonds.

(3) Indien het College van Toezicht heeft verklaard, dat er een buitengewone omstandigheid van algemeenen aard is, welke laat voorzien, dat de lasten der ziekengelduitkeeringen niet onbelangrijk hooger zullen worden dan deze lasten in vorige jaren gemiddeld hebben bedragen, is de bedrijfsvereniging bevoegd om, in geval de lasten der verzekering over het boekjaar niet kunnen worden gedekt door het percentage van het loon, dat gemiddeld over de twee laatste boekjaren, waarin zich geen buitengewone omstandigheden hebben voorgedaan, door de bedrijfsvereniging is geheven, de reserve geheel of gedeeltelijk te bezigen voor de dekking der lasten.

(4) Indien het College van Toezicht op verzoek van de bedrijfsvereniging heeft verklaard, dat er een buitengewone omstandigheid is als in het vorige lid bedoeld, welke uitsluitend de bedrijfsvereniging betreft of een harer afdelingskassen, is de bedrijfsvereniging bevoegd de reserve geheel of gedeeltelijk te bezigen voor de dekking van de lasten.

(5) De bedrijfsvereniging is bevoegd uit de reserve, bedoeld in het eerste lid, uitkeeringen te doen ten behoeve van verzekerden, die een abnormaal hoog risico opleveren.

(6) Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van de in het derde, vierde of vijfde lid bedoelde bevoegdheid, geeft zij daarvan zoo spoedig mogelijk kennis aan het College van Toezicht. Na ontvangst van zoodanige kennisgeving stelt het College van Toezicht vast binnen welken termijn het krachtens het derde en vierde lid aan het reservefonds onttrokken daaraan weder moet worden toegevoegd, met dien verstande, dat de wettelijke bijdrage aan het reservefonds over een boekjaar ten hoogste tot het dubbele van die bijdrage kan worden verhoogd.

(7) De bedrijfsvereniging is bevoegd in haar statuten regelen op te nemen betreffende terugbetaling aan een onderneming van een gedeelte der reserve, bedoeld in het eerste lid, indien de onderneming het lidmaatschap van de bedrijfsvereniging beëindigt."

Artikel LXXIII.

De eerste twee leden van artikel 115 der Ziektewet worden gelezen als volgt:

„(1) Het risico van de verzekering der arbeiders in dienst van een werkgever, die lid is van een erkende bedrijfsvereniging, wordt door de bedrijfsvereniging gedragen te rekenen van den eersten dag der kalendermaand volgende op die, waarin te bedrijfsvereniging aan den Raad van Arbeid, binnen wiens gebied de onderneming van dien werkgever gevestigd is, mededeeling heeft gedaan van de toetreding van den werkgever onder opgave van naam en woonplaats.

(2) Het in het vorig lid bedoelde risico wordt door de erkende bedrijfsvereniging gedragen tot den eersten dag der kalendermaand volgende op die, waarin de bedrijfsvereniging aan den Raad van Arbeid, binnen wiens gebied de onderneming van den werkgever gevestigd is, mededeeling heeft gedaan van het einde van de aansluiting van den werkgever."

Artikel LXXIV.

Na artikel 115 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 115a.

(1) Bij overgang van risico blijven ziekingelduitkeeringen terzake van ongeschiktheid tot werken, ontstaan vóór den dag van overgang, voor rekening van het orgaan hetwelk het risico droeg op den dag waarop de ongeschiktheid tot werken is ontstaan.

(2) Hetzelfde geldt ten aanzien van ziekingelduitkeeringen terzake van ongeschiktheid tot werken, ontstaan na den dag van overgang, ingeval die ziekingelduitkeeringen krachtens het bepaalde bij artikel 52 voor rekening van het orgaan, hetwelk de werkgever verlaat, zouden zijn gekomen, indien vorenbedoelde overgang niet had plaats gevonden."

Artikel LXXV.

Artikel 116 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt: de woorden: „de helft van" vervallen; in plaats van: „voor hem" wordt gelezen: „door hem"; voor dat artikel wordt het cijfer: „(1)" geplaatst en toegevoegd worden twee nieuwe leden, luidende:

„(2) De werkgever mag van het loon van den verzekerde afhouden het door dezen verschuldigde deel der premie over den tijd waarover dat loon betaald wordt. In bijzondere gevallen is evenwel Onze Minister bevoegd den werkgever toe te staan op het loon van den arbeider een grooter aandeel in de premie in te houden dan ingevolge het eerste lid van dit artikel geoorloofd is. Bij de vorenbedoelde vergunning wordt het aandeel in de premie dat op het loon van den arbeider mag worden ingehouden, aangegeven.

(3) Indien de premie bij vooruitbetaling wordt gevorderd mag bij de definitieve vaststelling van de kosten niets van een eventueel door den werkgever bij te betalen bedrag of bijbetaald bedrag op den arbeider worden verhaald."

Artikel LXXVI.

Artikel 117 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

Aan het vierde lid wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidende: „Van de beëindiging eener regeling, als bedoeld in het eerste lid, wordt kennis gegeven aan het College van Toezicht, bedoeld in artikel 119."

Het vijfde lid wordt als volgt gelezen:

„(5) Op een regeling, als bedoeld in het vierde lid, zijn van toepassing de bepalingen van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van artikel 41 der Wet op de Rijksverzekeringsbank en de Raden van Arbeid, *Staatsblad* 1933, n°. 598."

Artikel LXXVII.

Voor artikel 118 der Ziektewet wordt het cijfer: „(1)" geplaatst. Aan dat artikel wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„(2) De Raad van Arbeid geeft met inachtneming van de ter zake door Onzen Minister gegeven voorschriften aan de erkende bedrijfsvereniging op verzoek kosteloos de gelegenheid om inzage en afschrift te nemen van de loonlijsten of andere stukken ter vervanging van loonlijsten, welke de werkgever aangesloten bij de erkende bedrijfsvereniging krachtens eenige bepaling eener wettelijke ongevallenverzekering verplicht is aan te houden."

Artikel LXXVIII.

Artikel 119 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

Het tweede lid vervalt. Het cijfer „(3)" voor het derde lid geplaatst, wordt vervangen door het cijfer „(2)".

Artikel LXXIX.

Na artikel 119 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 119a.

Het bestuur van de erkende bedrijfsvereniging, het bestuur van een afdelingskas, alsmede een natuurlijk persoon en het bestuur van een rechtspersoon, belast met administratie ingevolge artikel 100, lid 1, onder c, zijn verplicht aan het College, bedoeld in artikel 119, desverlangd schriftelijk, de inlichtingen te verschaffen welke het ten behoeve van de uitoefening van het hem opgedragen toezicht behoeft, voorts dat College gelegenheid te geven tot het instellen van een onderzoek, dat het ten behoeve van dat toezicht noodig acht en zoo dikwijls het College het vordert het inzage te geven in de boeken en bescheiden de uitvoering der verzekering betreffende."

Artikel LXXX.

Het eerste lid van artikel 121 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) De Raad van Arbeid is bevoegd een plaatselijke kas op te richten voor alle ondernemingen, niet aangesloten bij een erkende bedrijfsvereniging, waarvan de zetel is gevestigd in een bepaald deel van zijn gebied. Verzekerden, in dienst dier ondernemingen werkzaam, ontvangen alsdan hun ziekingeld door tussenkomst van de plaatselijke kas. De Raad van Arbeid geeft onder goedkeuring van het bestuur der Rijksverzekeringsbank voorschriften omtrent het bestuur van de plaatselijke kas en bepaalt eveneens onder goedkeuring van het bestuur der Rijksverzekeringsbank welke werkzaamheden en bevoegdheden overigens aan het bestuur der plaatselijke kas worden opgedragen."

Het tweede lid van artikel 121 der Ziektewet vervalt. De cijfers „(3)" en „(4)" voor het derde en vierde lid van artikel 121 der Ziektewet geplaatst, worden door de cijfers „(2)" en „(3)" vervangen.

Artikel LXXXI.

Het eerste lid van artikel 122 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„(1) Door den Raad van Arbeid kunnen op voorstel van het bestuur van de plaatselijke kas ten aanzien van het ziekengeld, toe te kennen aan verzekerden, bedoeld in het vorig artikel, met inachtneming van artikel 40, gunstiger bepalingen vastgesteld worden dan gelden ten aanzien van de overige bij zijn ziekenkas verzekerden.”

In het tweede lid van artikel 122 der Ziektewet worden de woorden: „den Verzekeringsraad” vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank” en de woorden: „De Verzekeringsraad” door de woorden: „Het bestuur der Rijksverzekeringsbank”. In het derde lid van dat artikel worden de woorden: „den Verzekeringsraad” daarin tweemaal voorkomende, vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank”.

Artikel LXXXII.

In het tweede lid van artikel 123 der Ziektewet worden na den eersten volzin ingevoegd de woorden: „Daarbij is het bepaalde in den tweeden volzin van artikel 64 van toepassing.” en worden de woorden: „den Verzekeringsraad” vervangen door de woorden: „het bestuur der Rijksverzekeringsbank”.

Artikel LXXXIII.

In het eerste lid van artikel 124 der Ziektewet vervallen de woorden: „door Ons vast te stellen” en worden na den eersten volzin ingevoegd de woorden: „Daarbij is het bepaalde in den tweeden volzin van artikel 64 van toepassing.”

Artikel LXXXIV.

Artikel 125 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

Letter *a* van het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„*a.* van de vaststelling der premien ingevolge de artikelen 30 en 31 en van de weigering om ingevolge artikel 61 geheele of gedeeltelijke vrijstelling van de verhoogde premie te verlenen, voor den werkgever;”

Letter *b* wordt gelezen als volgt: „van de bepaling van het ziekengeld, van de weigering om ziekengeld uit te keeren, van de beslissing betreffende de in artikel 39, zevende lid, bedoelde behandeling en van de beslissing betreffende staking of vermindering der uitkeering, voor den verzekerde en zijn werkgever, alsmede voor dengene voor wiens rekening de verzekerde, die naar het oordeel van den Raad van Arbeid geen kostwinner is, is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht; in geval van beroep van laatstbedoelden persoon is de verzekerde partij van rechtswege in het twistgeding.”

Het bepaalde in het eerste lid onder *c* vervalt.

Aan dat artikel wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„(3) Is naar aanleiding van het bepaalde in het eerste lid onder *b* door den werkgever of door dengene, voor wiens rekening de verzekerde is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht, beroep ingesteld, dan is bovendien degene, op wiens aanspraken de beslissing van den Raad van Arbeid betrekking heeft, van rechtswege partij in het twistgeding.”

Artikel LXXXV.

Artikel 127 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

In het eerste lid wordt in plaats van „artikel 125, lid 1, *a*, *b* en *c*” gelezen: „artikel 125, lid 1, *a* en *b*”.

In het derde lid worden de woorden: „lid 1, *a*, *b* en *c*,” vervangen door de woorden: „lid 1, *a* en *b*,”

Het vijfde lid wordt gelezen als volgt:

„(5) Van een uitspraak van een raad van beroep staat beroep open op den centralen raad van beroep voor de partij, die bij die uitspraak geheel of gedeeltelijk in het ongelijk is gesteld, behoudens voor zoover bij die uitspraak is beslist omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken.”

Artikel LXXXVI.

Artikel 128 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

In het tweede lid worden de woorden: „7, 31, lid 1, 35, lid 3,” vervangen door de woorden: „7, 15a, 29”.

Artikel LXXXVII.

Na artikel 128 der Ziektewet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 128a.

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100 wordt gestraft hij, die zich ziek meldt met het oogmerk om wederrechtelijk ziekengeld te ontvangen:

a. over een tijdvak waarover door hem vrijstelling van de verzekering is verkregen;

b. verzwijgende, dat door hem een aanvraag om vrijstelling van de verzekering werd ingediend, terwijl op die aanvraag nog niet is beslist.”

Artikel LXXXVIII.

Artikel 130 der Ziektewet vervalt.

Artikel LXXXIX.

In artikel 131 der Ziektewet wordt het cijfer: „(31)” vervangen door het cijfer: „(29)”.

Artikel XC.

Na artikel 131 der Ziektewet worden ingevoegd twee nieuwe artikelen, luidende:

„Artikel 131a.

(1) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ziek meldt bij meer dan één uitvoeringsorgaan, als bedoeld in artikel 28, daaronder begrepen een plaatselijke kas, als bedoeld in artikel 121, en een afdelingskas, als bedoeld in artikel 94, met het oogmerk om meer ziekengeld te verkrijgen dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet toekomt.

(2) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ter zake van dezelfde ziekte wendt zoolvel tot een of meer uitvoeringsorganen, als bedoeld in artikel 28, daaronder begrepen een plaatselijke kas, als bedoeld in artikel 121, en een afdelingskas, als bedoeld in artikel 94, als tot een orgaan, belast met de uitvoering eener verplichte ongevallenverzekering, met het oogmerk om meer geldelijke uitkeering te verkrijgen, dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet en der betreffende Ongevallenwet toekomt.

Artikel 131b.

Ingeval het strafbaar feit is gepleegd door een rechtspersoon, is strafbaar het hoofd of de bestuurder van dien rechtspersoon; ingeval het strafbaar feit is gepleegd door een publiekrechtelijk lichaam, is strafbaar de persoon, die de onmiddellijke leiding heeft van den betrokken dienst.”

Artikel XCI.

In het eerste lid van artikel 132 der Ziektewet worden de woorden: „de voorzitters van den Verzekeringsraad en van de Raden van Arbeid” vervangen door de woorden: „de leden van het bestuur der Rijksverzekeringsbank en de voorzitters van de Raden van Arbeid” en vervallen de woorden: „, de bezoldigde leden van den Verzekeringsraad, commissarissen en voorzitters van commissiën, indien deze commissarissen of commissiën het bestuur of den voorzitter van den Raad van Arbeid in eenig onderdeel van hun taak vervangen,”. De woorden: „die in de vergadering van het bestuur in handen van den voorzitter de belofte hebben afgelegd, bedoeld bij artikel 82 van de Radenwet. Het 3de, 4de en 5de lid van dat artikel zijn van toepassing.” worden vervangen door de woorden: „die in de vergade-

ring van den Raad van Arbeid in handen van den voorzitter de belofte hebben afgelegd, bedoeld bij artikel 71 van de wet op de Rijksverzekeringsbank en de Raden van Arbeid, *Staatsblad* 1933, n°. 598. Het derde lid van dat artikel is van toepassing."

De woorden: „artikel 31, lid 1", voorkomende in het tweede lid van dat artikel, worden vervangen door de woorden: „artikel 29, lid 1,".

Artikel XCII.

In artikel 134 der Ziektewet wordt na het cijfer: „128," ingevoegd: „128a,".

Artikel XCIII.

Artikel 135 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:
„De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, uitgezonderd die bedoeld bij artikel 128, 128a en 129, welke als overtredingen worden beschouwd."

Artikel XCIV.

In Hoofdstuk II, Overgangs- en slotbepalingen, wordt voor artikel 136 der Ziektewet ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

„Artikel 135a.

Bij algemeenen maatregel van bestuur kunnen voorschriften gegeven worden in geval van geschil tusschen verschillende uitvoeringsorganen over de vraag wie tot het doen van uitkeering van ziekgeld of tot de in artikel 39, zevende lid, bedoelde uitkeering gehouden is. Daarbij kan verplichte arbitrage voorgeschreven worden."

Artikel XCV.

Artikel 136 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:
„(1) Toegekend ziekgeld dat niet is ingevorderd binnen drie maanden na den eersten dag der betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.
(2) Premiën welke langer dan twee jaren verschuldigd zijn, worden niet meer vastgesteld.
(3) Premiën welke niet zijn ingevorderd binnen vijf jaren na de vaststelling worden niet meer ingevorderd.
(4) De rechtsoverdracht tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde premie verjaart door verloop van twee jaar na de betaling.
(5) De rechtsoverdracht wegens ziekgeld verjaart door verloop van drie maanden."

Artikel XCVI.

In het eerste lid van artikel 137 der Ziektewet worden de woorden: „De Verzekeringsraad" vervangen door de woorden: „Het bestuur der Rijksverzekeringsbank".

Artikel XCVII.

Artikel 138 der Ziektewet vervalt.

Artikel XCVIII.

Artikel 139 der Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid wordt in plaats van „artikel 31, eerste lid; 40, eerste lid; 66, eerste lid; 78, eerste lid, onder 1°.; 83, tweede lid; 86 en 89, tweede lid," gelezen: „artikel 40, eerste lid,".

Artikel XCIX.

Artikel 141 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„Bij algemeenen maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van personen bijzondere bepalingen worden gemaakt ten aanzien van de verzekering, de premieheffing en de ziekengelduitkeering. In die bedrijven, waarvoor een bedrijfsraad, bedoeld bij de Bedrijfsradenwet, is ingesteld, kunnen Onzen Minister daaromtrent voorstellen door den bedrijfsraad worden gedaan."

Artikel C.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Artikel CI.

Op Onzen last wordt de Ziektewet met de daarin door of tengevolge van vroegere wetten en deze wet gebrachte wijzigingen en plaats gehad hebbende aanvullingen, in een doorlopend genummerde reeks van hoofdstukken en artikelen, met doorlopende lettering van onderdeelen van artikelen en met nummering van de leden der artikelen, samengevat en met wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van artikelen of gedeelten van artikelen, in het *Staatsblad* geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Sociale Zaken,

